

ПО РЪКАТА

Отдалечъ параходчето се появява като тъмна точка, после наедрява и заприличва на лодка, съ тъничка лента димъ отгоре, и когато стига на двестатриста метра изпъква вече цѣло — тъмночервено, въ блѣсналия разливъ на рѣката, но все пакъ смѣшно мѣничко, като играчка. Слънцето е изгрѣло наскоро. Деньтъ ще бжде чистъ и горещъ, августовски день. Но сега е още хладно — отъ сутринята, отъ водата, отъ ранното ставане.

Параходчето долепя страна до кея, хвърлятъ дървения мостъ, и веднага съ тропотъ и врѣва се заточватъ носачи съ голѣми сламени самари на гърбоветъ, натоварени съ желѣза, сандѣци, кошове и машини. Край тѣхъ, съ предпазвания се промъкватъ пжтниците. После тржбата изревава уморено, дръпватъ моста, и параходътъ, на който весело плющи трицвѣт-